

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2150/2020
24.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против туженог "ББ" д.о.о., ..., чији је пуномоћник Вук Ранковић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 665/19 од 15.03.2019. године, у седници већа одржаној 24.02.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 665/19 од 15.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П1 163/14 од 25.05.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев да се поништи, као незаконито, решење туженог од 03.09.2012. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду од 03.04.2006. године, са свим пратећим анексима, што је тужени био дужан да призна и трпи, као и захтев да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом трећим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 73.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је преко досуђеног износа трошкова парничног поступка до траженог износа захтев туженог одбијен, као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 665/19 од 15.03.2019. године, ставовима првим и другим изреке, првостепена пресуда је преиначена у ставовима првом и другом изреке тако што је тужбени захтев за поништај решења о отказу уговора о раду и враћање на рад усвојен. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка, садржано у ставовима трећем и четвртом изреке, тако што је одбијен захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 73.500,00 динара, са законском затезном каматом од наступања услова за извршење до исплате и обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 235.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка по жалби у износу од 39.600,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је оценио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тадашњи комерцијални директор туженог, а сада законски заступник туженог ВВ је уочио неправилности у раду од стране запослених у Сектору ... и то тужиоца, као ... и његовог супервизора ГГ, и то тако што је супервизор ГГ 01.08.2012. године извршио тзв. „пресек касе“, извадио контролну траку- X извештај из касе и тужиоцу саопштио стање у каси, односно да у каси има око 100 динара вишка, након чега је поцепао и бацио извештај, а тужилац извадио из касе новчаницу од 100 динара и ставио је у џеп.

Тужилац не спори да је критичног дана из касе на објекту у коме је радио као конобар узео новчаницу од 100 динара и ставио је у свој џеп, а своје поступање образлаже тиме да је тај износ претходно добио као бакшиш од странке у ситним апоенима, да је због велике гужве у објекту тај новац ставио у касу, са идејом да од њега враћа ситан кусур странкама, а да на крају дана исти узме укрупњен у једној новчаници. Оценом исказа тужиоца саслушаног у својству парничне странке, сведока ГГ - супервизора и законског заступника туженог ВВ утврђено је и да у објекту туженог постоји посебна касица за одлагање бакшиша, али да је 01.08.2012. године била покварена, о чему је тужилац обавестио супервизора и по чијем налогу се критичног дана налазила на поправци.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је оценио да то што је критичном приликом касица за бакшиш била на поправци, односно што није била у објекту туженог, не оправдава поступање тужиоца да критичном приликом из касе извади новчаницу од 100 динара и стави је у џеп. Таквим поступањем тужилац је повредио Процедуру рада са новцем и папирима од вредности, због чега тужбени захтев за поништај решења о отказу уговора о раду и враћање тужиоца није основан.

Насупрот становишту првостепеног суда, другостепени суд је, применом материјалног права из чл. 179. тачка 2. Закона о раду („Службени гласник РС“ број 24/05...54/09), члана 88. став 2. Правилника о раду туженог, одредби Процедуре рада са новцем и папирима од вредности и Процедуре за бакшиш оценио да је тужбени захтев основан, због чега је преиначио првостепену пресуду и усвојио тужбени захтев.

Чланом 179. тачка 2. Закона о раду, важећег у време доношења побијаног решења, прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца, и то ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду.

Према члану 88. став 2. Правилника о раду туженог, запосленом може да буде отказан уговор о раду ако постоји оправдан разлог који се односи на радну способност запосленог и његово понашање. Тачком 13. наведеног члана је као отказни разлог прописано уништавање службених докумената, тачком 29. поступање са новцем противно закону и тачком 30. непоштовање аката друштва.

Према Процедури рада са новцем и папирима од вредности бакшиш који добије ... се одлаже у посебну касу (tip - box). .. је забрањено да се информише о количини новца који је у обавези да преда, а коју је приходовао током смене. Према Процедури за бакшиш, при сваком добијању бакшиша од гостију ... је дужан да исти одложи у за то намењену касицу. Кутија је током целе смене закључана и могу је откључати само супервизори Сектора .., а након краја смене ..., касица се откључава и бакшиш се броји у присуству дежурног супервизора Сектора .. . Након тога се количина бакшиша уноси у листе за евиденцију бакшиша (датум, смена, име и презиме ... и количина бакшиша који се такође налази у касици, а која се мења на месечном нивоу). Тако евидентиран бакшиш ... може добити. Након тога се касица поново закључава и тиме бива спремна за наредни радни дан или смену.

Код утврђене чињенице да је критичном приликом касица за одлагање бакшиша била покварена и да се налазила на поправци, по оцени Врховног касационог суда тужилац критичном приликом није био у могућности да поступи према прописаној Процедури за рад са новцем и папирима од вредности и Процедури за бакшиш, односно да новац убади у касицу предвиђену за бакшиш. Поступањем са бакшишем на тај начин што је примљени бакшиш у износу од 100 динара одложио у касу (а не у свој џеп), а потом на крају радног времена, након што је супервизор извршио тзв. „пресек касе“ и саопштио му да у каси има 100 динара вишка, у присуству супервизора извадио из касе ту количину новца и задржао је за себе, и по оцени Врховног касационог суда тужилац није учинио повреду радне обавезе утврђене општим актом туженог која му је побијаним решењем стављена на терет, због чега је правилно другостепени суд преиначио првостепену пресуду и усвојио постављени тужбени захтев.

Наводе ревизије којима тужени ставља примедбе на оцену изведених доказа из члана 8. ЗПП и оспорава правилно и потпуно утврђено чињенично стање, Врховни касациони суд није ценио, јер се ревизија из ових разлога не може изјавити, у смислу члана 407. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић